

Громадянські середи відкриті для всіх і проходять щотижня о 19:00 по скайпу в аудіорежимі. Посилання на приєднання можна дізнатися у адміністратора сторінки «Поступ» у Фейсбуці або дізнатись в телеграм-каналі «За Велику Україну!».

Ми боремось не тому, що ненавидимо тих, хто знаходиться перед нами, а тому, що любимо тих, хто у нас за спиною!

Роман Шухевич

політичний і військовий діяч українського революційно-визвольного руху
генерал-хорунжий УПА
1907-1950 рр.

ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО НІМЕЧЧИНИ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Олександр Рябцев
член ГО «Поступ»

Після повалення нацистського режиму, Німеччина опинилася в руїнах та злиднях. Країна була поділена на 4 зони. Сільське виробництво виробляло близько 50% від довоєнного об'єму, промисловість знизилася на 30%, зруйновано 20% житла. Окупаційною владою була запроваджена система карток на харчі для цивільного населення з поживною цінністю до 2000 ккал на добу, яка в певний період знижувалася до 1000 ккал на добу. В країні процвітав чорний ринок. Рейхсмарки перетворилися на марні папірці, тому найбільш поширеною «валютою» стали цигарки, а торгівля відбувалася за бартерною системою.

Країни-переможниці розпочали глобальну конфіскацію майна, вивозилося все, що було цікавим та мало бодай якусь цінність. Особливо цінилося виробниче обладнання, верстати, різноманітна техніка, об'єкти інфраструктури, мости, електростанції тощо. Таким чином, почав реалізовуватися «План Моргентау», що передбачав деіндустріалізацію Німеччини та перетворення її в сільськогосподарську державу для унеможливлення повторного відновлення військового потенціалу. Однак, вже в 1947 році від цього плану довелося відмовитися. Відсутність в достатній кількості добрив, низькі врожаї та дуже холодні зими могли стати загрозою загиніти до 25 млн. громадян. Німеччина потребувала негайного проведення економічної реформи.

На допомогу економічній кризі приходить «Фрайбурзька школа економіки», яка просуvala ідею Ордолібералізму, що стала основою для створення соціально-орієнтованої ринкової економіки із поєднанням захисту від монополій та олігополій, що, в свою чергу, посприяло розвитку малого та середнього бізнесу за рахунок великого бізнесу. Вальтер Ойкен, представник Фрайбурзької школи, наполегливо вимагав скасування контролю над цінами, замінивши його більш дієвим і незалежним Центробанком, який зміг би утримувати стабільні ціни завдяки монетарній політиці. Ойкен був палким прихильником

Ордолібералізму в поєднанні із системою соціального забезпечення, яка стала на захист найбільш вразливих верств суспільства. Ще один прихильник Ордолібералізму Людвіг Ерхардт був призначений очільником «Спеціальної грошово-кредитної агенції», а потім став міністром фінансів «Західної Німеччини», пізніше – Канцлером. На шляху до проведення реформ стояли такі проблеми – рейсмарка вже занадто знецінилася і втратила довіру до громадян, виробництво все ще скорочувалося, але ціновий контроль унеможливив підвищення цін на товари, що, в свою чергу, пригнічувало виробництво. Такому феномену є назва – придушена інфляція.

Вільгельм Рьопке – ще один представник Фрайбурзької школи зазначив – передумовою до здорового економічного глуду Німеччини є радикальна реформа німецької грошової системи, яка повинна відновити марку як справжню міру цінності, стабільності та боротьби з придушенням економічної інфляції, скасувати ліцензування та заборони, тобто придушення і економічна інфляція – це є основні перепони до успішного проведення економічної реформи. Так, в 1948 році з'являється нова стабільна грошова одиниця – Дойчмарка. Крім того, відбулося скасування цінових обмежень, що вкрай налякало економістів через те, що це нібито призведе до суттєвого підвищення цін. Одночасно відбулися і податкові реформи, ставку податку на прибуток підприємств 35-65% усереднили до 50%. Також реформували доходи фізичних осіб: 1950 року середній дохід став 2400 дойчмарок, при максимальній ставці податку 18%. Для порівняння, до реформи такий самий дохід оподатковувався б за ставкою 85%. За старою системою від 1946р., максимальна ставка податку 95% нараховувалася на доходи від 60 тис. рейхсмарок, що в перерахунку складало би близько 6000 дойчмарок. Завдяки реформі ставка 95% нараховувалася вже на прибутки від 250 тис. дойчмарок. Це дозволило середньому класу стрімко розвиватися, а вищому класу довелося вкладати більше коштів у систему. Як наслідок, миттєво з'явилися товари в магазинах, зник чорний ринок, завдяки стабільній грошовій одиниці промисловість почала рости зростати і вже в 1958р. рівень промисловості в 4 рази збільшився порівняно з прогнозами в 1948р. У свою

чергу, зростала кількість робочих місць і рівень купівельної спроможності серед населення.

Багато хто хибно вважає, що Західна Німеччина розвивалася саме завдяки «Плану Маршала», але це не так, адже США ніколи не були зацікавлені в розвитку повоєнної Німеччини. Розбита і розграбована країна отримала з періоду окупації до 1954р. всього близько 2\$ млрд. допомоги.

Підтвердженням тому був «План Моргентау», що мав забезпечити унеможливлення початку Німеччиною нової війни. Було запроваджено контрольований, репресивний режим. Саме через страх створення серед збіднілого населення комуністичного руху, було прийнято рішення проводити реформи, та лібералізувати економіку Західної Німеччини. Завдяки Людвігу Ерхардту, Вальтеру Ойкену, та ідеї Ордолібералізму «Фрайбурзької школи економіки» в Західній Німеччині провели дуже вдалі реформи, що власне і стало економічним дивом післявоєнної Німеччини.

Отже, маємо висновок: ніхто і ніколи не буде розвивати економіку чужої країни, навіть, в нашому випадку, якщо це дружні країни чи країни-партнери. Прикладом цьому є післявоєнна Німеччина. Якщо зі сходом все зрозуміло, то Західна Німеччина власними силами виборювала умови розвитку власної, Своєї Держави. В Україні діє демократична система управління державою, як і в більшості цивілізованих та розвинених країнах світу, але олігархічна влада працює виключно у власних інтересах, їм не вигідний розвиток України. За таких обставин марно сподіватися на розвиток економіки та середнього класу. Нажаль, таку олігархічну і корумповану владу багато громадян бачать у слові «держжава» злого, жадібного і несправедливого пана, чиновника, який не служить, а панує, але водночас більшість громадян люблять Україну, хоч і цураються рідної мови, воюють за її незалежність та мало хто цікавиться політикою. Будувати Велику Україну, ми, українці, будемо завдяки системі управління «Громадянська Республіка». І будувати її будуть громадяни, для яких самодостатня та потужна Велика Україна – Своя Держава!

ЄДИНОЮ ГАРАНТІЄЮ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ Є ПОБУДОВА ВЕЛИКОЇ УКРАЇНИ!

Зображення: неймережа Bing.com

Михайло Крячек
член ГО «Поступ»

Єдиною гарантією безпеки України є виключно побудова Великої України. Що таке «велика країна»? Це, в першу чергу, економічно розвинена країна, яка є лідером певного регіону. До прикладу: Китай, Німеччина, США, Ізраїль, Японія,

Сінгапур, Британія, Швейцарія, Швеція. Не всі ці країни мають надпотужні і чисельні армії, окрім США і Китаю. Але, завдяки сильній економіці, вони є лідерами і здатні самостійно вирішувати як внутрішні питання, так і впливати на глобальну політику, а деякі, навіть, диктувати свої умови на міжнародній арені. Країни з потужною економікою мають і патріотичне населення, яке готове зі зброєю захищати кордони своєї держави, і, навіть, її інтереси за межами цих кордонів.

Від рівня розвитку економіки країни напряму залежить

її соціальний, політичний розвиток і рівень військової боєздатності. Адже зараз перевага на полі бою залежить вже не від кількості техніки і чисельності військових, а від того, на скільки новітня, сучасна техніка використовується в бою, на скільки вміло і правильно вона використовується. А також важливо, наскільки сучасним є екіпірування солдата, технологічність і ефективність його зброї. До прикладу, армії Швейцарії, Ізраїлю, Японії, Південної Кореї. Завдяки розвинутим економікам ці країни мають ефективні, сучасні високотехнологічні армії та патріотичне населення, здатне в будь-який момент стати на захист своєї країни. Німеччина, наприклад, після Другої світової війни не мала своєї армії. Також її економіка була повністю знищена. Але, завдяки правильній розбудові економіки, розвитку високотехнологічного виробництва, правильно вибраному вектору розвитку промисловості, Німеччина стала однією з найпотужніших економік світу і першою в Європі та має великий вплив на міжнародній арені та практично вирішальне слово у внутрішньо європейських питаннях. А армія цієї країни в рейтингу найсильніших армій світу займає 9 місце.

На прикладі війни росії з Україною видно, на скільки важлива потужна економіка для безпеки держави. Адже наші воїни мають високий патріотизм, нескінченну мотивацію для захисту України, та без збройної допомоги наших партнерів українській армії важко протистояти російським окупантам. Економічно потужна країна сама свою армію забезпечує висококласною зброєю і має вагомий вплив в своєму регіоні та на міжнародній арені.

Україна зараз виборює справжню незалежність від московії. І, без сумніву, переможе в цій війні. Але, після перемоги буде дуже багато роботи по відбудові економіки країни. Основна задача перед урядом буде – проведення реальних, ефективних реформ, розвитку, зміцнення та побудова потужної економіки, модернізація

ВИВЧАТИ ІСТОРІЮ ВАЖЛИВО ДЛЯ МАЙБУТЬОГО

Це пише російська Вікіпедія:

«...операція «Чечевица» – насильственное выселение граждан чеченской и ингушской национальностей с территории Чечено-Ингушской АССР и прилегающих к ней районов в Казахстан и Киргизию (а также частично в Узбекистан и Таджикистан), осуществлённое Советским союзом в период с 23 февраля по 9 марта 1944 года. В ходе операции, по различным оценкам, было выселено от 500 до 650 тысяч чеченцев и ингушей. Депортация являлась частью политики депортации народов в СССР.

В ходе выселения и в первые годы после него погибли примерно 100 тысяч чеченцев и 23 тысячи ингушей, то есть примерно каждый четвёртый из обоих народов».

Це також з російської Вікіпедії:

«Первая чеченская война (операция по восстановлению конституционного порядка в Чечне 1994–1996 годов).

Секретарь Совета безопасности России А. Лебедь оценивал потери гражданского населения Чечни в 80 000 человек погибшими».

І це з російської Вікіпедії:

«Вторая чеченская война (официально – часть контртеррористических операций на территории Северо-Кавказского региона).

Началась 7 августа 1999 года с вторжения боевиков в Дагестан. Официально завершилась с отменой в полночь 16 апреля 2009 года режима КТО».

За оцінками спеціалістів загальною під час двох чеченських

війн 1994-2009 років вбито 160 тисяч людей. Це більше, ніж 10% від сучасної кількості населення Чечні. Тобто більше, ніж кожен десятий чеченець був вбитий!

А ось що пише зараз один з лідерів сучасної Чеченської республіки, яка є суб'єктом РФ Апті Алаудінов:

«Ну что дорогие наши братья Украинцы, вы и теперь не поняли, что вы не нужны никому, кроме России. Цивилизованный запад в ковчыхах решил отправить вас на утилизацию, так вы же говорили что вы Боги, как они посмели так поступить. И естественно вы же все патриоты, что аж ни один Москаль даже по Русски не должен бачить. Да вот к сожалению не вы охотниками являетесь в этом лесу, вы добыча. И война до последнего Украинца нужна не России, а вашим хозяевам. Мы же наоборот вам советуем остаться в живых. Принимайте свое решение, просыпайтесь, либо вас тоже могилизуют. Россия это наш общий дом, где в конечном итоге вы останетесь живы...»

Всюди, куди приходить «руській мір», - там громадяни стають рабами імперії та отримують рабську психологію, як і громадяни всієї РФ-її.

А от український народ - вільна нація! Тому Україні з Росією і не по дорозі!

Переможемо.
ЗА ВЕЛИКУ УКРАЇНУ!

ТЕЛЕГРАМ-КАНАЛ «ЗА ВЕЛИКУ УКРАЇНУ»

є одним з громадянсько-політичних інструментів організації «ПОСТУП».

Наша мета – побудувати Велику Україну!

Розвиваємо громадянський рух, щоб разом досягнути мети.

<https://t.me/zavelykuukrainu>

Не забудьте натиснути на кнопку
«ПРИЄДНАТИСЬ»!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 202__ Р.
ОТРИМУВАЧ: ГО «Поступ»
КОД ОТРИМУВАЧА: 26089233,
РАХУНОК: UA21305299000026001000105037
НАЗВА БАНКУ: АТ КБ «ПРИВАТБАНК»

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.
Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1екземпляр (направляється в Міністерство Юстиції України) та в pdf варіанті розповсюджується через соціальні мережі Фейсбук та Телеграм.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua